



בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 28812-05-23

סע"ש 3969-04-24

סע"ש 3944-04-24

סע"ש 50534-11-23

21 אוקטובר 2024

לפני

כב' השופט טל גולן

התובעים:

1. אלון יונה
 2. ארז יונה
 3. קרן גל
- ע"י ב"כ: עו"ד גיל חלי
4. יהונתן יונה
- ע"י ב"כ: עו"ד ארנית זוננברג

-

הנתבעת:

רויאל שירותי קפה בע"מ
ע"י ב"כ: עו"ד אריאל שמר

הצד השלישי:

יאיר יונה
ע"י ב"כ: עו"ד יניב אופק

ה ח ל ט ה

1. **מבוא וסקירת ההליך** – תביעתם של התובעים (להלן: "התובעים") הוגשה כנגד מעסיקתם לשעבר, חברת רויאל שירותי קפה בע"מ (להלן: "הנתבעת"), ועניינה בזכויות שונות שבמשפט העבודה, כנובעות מתקופת עבודתם. הצד השלישי שנוסף לשני ההליכים ולפי החלטות בית הדין השונות הינו לשעבר אחד מבעלי הנתבעת.
2. **כעת מונחת לפני בקשת הנתבעת למתן צו איכון לטלפון הנייד של שלושה מבין ארבעת התובעים (הבקשה אינה מתייחסת לתובעת קרן גל, שעדיין עובדת בנתבעת).** התובע יהונתן יונה הגיב לבקשה והתנגד לה. יתר התובעים לא הגיבו



בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 28812-05-23

סע"ש 3969-04-24

סע"ש 3944-04-24

סע"ש 50534-11-23

לבקשה, אך בדיון שנערך בפני בית הדין הצטרפו להתנגדות. הצד השלישי לא הביע עמדה.

3. **התשתית הנורמטיבית** – תקנה 46(א) לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), תשנ"ב-1991, קובעת כדלקמן: **"בית הדין או הרשם רשאי ליתן צו למסירת פרטים נוספים, ולבקשת בעל דין אף לגילוי או לעיון במסמכים, אם היה סבור שיש צורך בכך כדי לאפשר דיון יעיל או כדי לחסוך בהוצאות"**.

4. בפסיקה נקבע כי תכליתה המרכזית של תקנה 46(א) לתקנות היא להביא לחשיפת האמת ולעשיית צדק בהליך השיפוטי, כמו גם לייעול הדיון על ידי ניהולו "בקלפים גלויים". בית הדין הארצי לעבודה עמד על כך בהרחבה מספר רב של פעמים בעבר, ובין היתר בעניין **מכתשים** (ע"ע (ארצי) 28222-05-10 **מכתשים מפעלים כימיים בע"מ – פלצ'י** (ניתן ביום 21.9.2010)), וכן בעניין **טבע** (ע"ע (ארצי) 22749-09-10 **טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ – עיזבון המנוחה טלי אורן בלזר ז"ל** (ניתן ביום 27.1.2011)).

5. בכלל זה, נקבע בעניין **מכתשים** כי חובת הגילוי נובעת אף מעיקרון היסוד של שקיפות. עוד נקבע, ובהתייחס למידת הרלוונטיות של המסמך המבוקש לצורך ההכרעה בשאלות שבמחלוקת, כי נקודת המוצא של הליך גילוי מסמכים ועיון בהם היא של גילוי מירבי ורחב ככל האפשר של המידע הרלוונטי למחלוקת, שכן, כאמור, ביסוד ההליך השיפוטי עומדת חשיפת האמת.

6. לאור האמור לעיל, יש להסיק כי כל מסמך שיש בו לסייע לקו החקירה וכל מסמך הכולל מידע המאפשר לצד לקדם את עניינו, הוא רלוונטי (להרחבה ועיון, ראו: בג"ץ 844/06 **אוניברסיטת חיפה נ' עוז** (ניתן ביום 14.5.2008); ע"ע (ארצי) 482/05 **משיח – בנק לאומי לישראל בע"מ** (ניתן ביום 22.12.2005); ע"ע (ארצי) 1185/04 **אוניברסיטת בר אילן – קיסר** (ניתן ביום 24.3.2005)).

7. אשר למבחן הרלוונטיות, נפסק על ידי בית הדין הארצי בעניין **אבנצ'יק** (ע"ע (ארצי) 494/06 **מדינת ישראל – אבנצ'יק** (ניתן ביום 28.3.2007)), כדלקמן:



בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 28812-05-23

סע"ש 3969-04-24

סע"ש 3944-04-24

סע"ש 50534-11-23

"שני תנאים להתקיימותו של מבחן הרלוונטיות: תנאי הסף, בו נדרשת הוכחת קיומה של זיקה ברורה בין גילוי החומר המבוקש לבין טענותיו של המבקש בהליך העיקרי. זהו ההיבט הצר של מבחן הרלוונטיות, שקיומו הוא תנאי הכרחי, לקיומו של "דיון יעיל" כנדרש בתקנה 46 לתקנות. אולם אין זה תנאי מספיק. התקיים תנאי הסף, יוסיף בית הדין ויידרש להיבט הרחב של מבחן הרלוונטיות. במסגרת זו תיבחן הבקשה לגילוי מסמכים, על רקע נסיבותיו של המקרה הנדון; בשים לב לאמות המידה הקיימות ומשקלן מנקודת מבטו של מבקש גילוי המידע; ההשלכות על ההליך העיקרי ועל האינטרסים של הצדדים; ומידת תרומתם של כל אלה לקיומו של 'דיון יעיל' בהליך העיקרי."

8. עוד נקבע בפסיקה, כי ככל שנמצא כי המסמך שמבוקש לגלותו רלוונטי להליך, יש לבחון את השאלה האם קיימים אינטרסים נגדיים המצדיקים למנוע את הגילוי או לצמצמו – דוגמת הכבדה על הצד שכנגד, קיומו של חיסיון, או פגיעה בפרטיות – תוך עריכת האיזון המתאים לנסיבותיו של כל מקרה (ראו רע"א Gerber Products Company 9322/07 נ' רנדי בע"מ (ניתן ביום 15.10.2008)).

9. ועוד נקבע, כי מלאכת האיזון נעשית על פי אמות מידה של מידתיות (ראו בעניין **מכתשים**), כאשר שלבי הבדיקה משליכים זה על זה. דהיינו, ככל שהמסמך המבוקש רלוונטי יותר למחלוקות מושא ההליך וחיוני יותר לצורך גילוי האמת – ייתכן שהאינטרס לגלותו יגבר על אינטרסים אחרים מעורבים, וכך גם להיפך. נוסף לכך, בית הדין אף רשאי לאזן בין האינטרסים השונים באמצעות פתרונות ביניים (ראו בעניין **אבנצ'יק**).

10. **אשר לדו"חות איכון** – במהלך השנים, השימוש בדו"חות איכון השתרש היטב בפסיקת בתי הדין לעבודה, כפי שתיאר זאת בית הדין הארצי בעניין **פישר תעשיות** (סעיף 14 לע"ע (ארצי) 40711-04-17 **פישר תעשיות פרמצבטיות בערבון מוגבל** – שטטר (ניתן ביום 4.3.2018)), כדלקמן:

"... עד היום כאשר עובד ביקש מתן צו איכון של מכשיר הטלפון שלו לצורך ביסוס טענותיו אודות קיומן של יחסי עבודה או היקף שעות העבודה הרי



בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 28812-05-23

סע"ש 3969-04-24

סע"ש 3944-04-24

סע"ש 50534-11-23

שהדבר ניתן ללא קושי מיוחד. הטעם לכך הוא שבמצבים אלה מתאינת הפגיעה בפרטיות העובד, שהרי הצו מתייחס למידע הנוגע לו וניתן לבקשתו ובהסכמתו."

11. עוד נקבע בבית הדין הארצי, כי דו"ח איכון הינו בעל רלבנטיות להוכחה לכאורה של שהות בחצרי המעסיק (ראו למשל בר"ע (ארצי) 29882-07-17 חנדל – איפא שקולניק פלסט בע"מ (ניתן ביום 31.8.2017)). עם זאת, התוקף שמיחוס לתוצאות דו"ח האיכון אינו בבחינת 'סוף-פסוק' להוכחת התביעה, כפי שנקבע בעניין צ'מפיונס מוטורס (בר"ע (ארצי) 29798-11-17 Habtom – צ'מפיונס מוטורס בע"מ (ניתן ביום 1.1.2018)).

12. עניין צ'מפיונס מוטורס עסק אף הוא בדו"ח איכון, ובו אומץ הרף המקובל ביחס לפלט שיחות. בכלל זה, נקבע בעניין צ'מפיונס מוטורס, כך (וכפי שהוחלט גם בעניין פסגות – בר"ע (ארצי) 44473-06-15 Mebberhatum – פסגות פ.ס. חברת בניה קבלנית בע"מ (ניתן ביום 7.9.2015)):

"לעניין זה יפים על דרך ההיקש הדברים שנאמרו בעניין פסגות בהקשר לפלט שיחות. וכך נאמר: "מובן, שפלט שיחות כשלעצמו אין בו כדי להעיד על קיום יחסי עובד מעביד בין המבקש לבין המשיבה. אולם, עובדה זו אינה שוללת היענות לבקשה לגילוי מסמכים. בית הדין האזורי יקבע בתום ההליך את המשקל שיש ליתן לראייה זו, בהתחשב במארג הראיות והעדויות שיהיה לפניו ובהשתלבות הראייה במארג". בהתאמה, אין בדו"ח איכון כדי להקים יחסי עובד מעביד, אלא יש בהם להצביע על מקום שהותו של העובד בתקופה השנויה במחלוקת. טענות הצדדים, כלל שתהיינה, ביחס למיקום זה או למסקנות הנובעות ממיקום זה שמורות להן ותלובנה בגדרי ההליך העיקרי."

13. אשר להכרעה בבקשה למתן צו איכון של מכשיר הטלפון הנייד של בעל דין, עמד בית הדין הארצי בעניין פישר תעשיות על האיזון הנדרש בין הזכות לפרטיות לבין עיקרון הגילוי, בקובעו כדלקמן (דגשים במקור):





בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 28812-05-23

סע"ש 3969-04-24

סע"ש 3944-04-24

סע"ש 50534-11-23

"נפנה כעת למלאכת האיזון בין השיקולים המתגושים. נקודת המוצא היא כי הזכות לפרטיות, ככל זכות אדם, הינה יחסית. משמע, מבחינה מושגית בהתגושות בין הזכות לפרטיות ובין הערכים המצויים ביסוד הליכי הגילוי (יעילות הדיון, הוגנות וחקר האמת) לא ניתן לקבוע מראש כי יד אחד האינטרסים בהכרח על העליונה. אכן, ייתכנו מקרים בהם יזכה אחד האינטרסים להגנה נרחבת מתוך תפיסה כי משקלו הסגולי של האינטרס המצוי על כף המאזנים השנייה – זניח. ואולם – וזה העיקר – במקרים רבים תמצית מלאכת האיזון היא בעיצוב הסדרים בהם ניתנת הגנה מסוימת – אף אם היא חלקית ואינה מלאה – לכל אחד מן האינטרסים. משמע, יש צורך במציאת פתרון כששני האינטרסים דרים בכפיפה אחת מתוך פשרה וויתור הדדי, ולא מתוך עליונות האינטרס האחד וביטולו של רעהו. מלאכת האיזון הערכי נעשית בראש ובראשונה במסגרת התבניות המגדירות את הזכויות המתגושות (כגון, מבחן הרלבנטיות על כפל פניו) ובהמשך אף מעבר להן."

14. עוד עמד בית הדין הארצי בעניין **פישר תעשיות**, על כך שהאיזון הנדרש במסגרת מבחן הרלבנטיות במובנו הרחב, צריך לקחת בחשבון את השיקולים הבאים: היקף הגילוי המבוקש (ציר הזמן), סוג המידע המבוקש וזיקתו לבעל דין, ואופן מסירת המידע ("מידע עודף").

15. **מן הכלל אל הפרט - הכרעת בית הדין בבקשה** – אקדים ואציין, כי לאחר שעיינתי בכלל טענות הצדדים, ולאחר שלקחתי בחשבון את כלל השיקולים (כולל הנחיות הפסיקה שצוינו דלעיל), מצאתי לנכון **לקבל** את בקשת האיכון, אולם בסייגים שיפורטו להלן. אלה הם הנימוקים להכרעתי שבנדון.

16. **ראשית**, מהפן הנורמטיבי, פסיקת בית הדין הארצי בעניין **פישר תעשיות**, וכפי שזו תוארה דלעיל, חידדה את נקודת האיזון לגבי השיקולים שיש לשקול בעת בחינת בקשה למתן צו איכון של טלפון נייד של עובד/ת, שהינו צד להליך.

17. **שנית**, ובכל הקשור לבקשת הנתבעת, שוכנעתי כי המידע המבוקש על ידה הינו רלוונטי במידה רבה לצורך הכרעה בהליכים השונים שבפניי. ביחס לכך, אף מקובלת עלי עמדת הנתבעת שציינה כי ישנה מחלוקת מהותית ועיקרית בין



בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 28812-05-23

סע"ש 3969-04-24

סע"ש 3944-04-24

סע"ש 50534-11-23

הצדדים – האם התובעים אכן עבדו או לאו בתקופת מגיפת הקורונה. כל זאת, שעה שהם שהו לשיטתם במקביל גם בחל"ת קורונה וקיבלו תגמול מהמוסד לביטוח לאומי (ראו למשל בסעיפים 8-13 לכתב התביעה של התובעים אלון יונה וארז יונה). מנגד, הנתבעת מכחישה את טענות התובעים לגבי עבודתם בתקופה זאת. הנתבעת מוסיפה ומציינת כי הטלפונים הניידים שבגינם מתבקש האיכון ניתן להם על ידה, לצורכי עבודה, וגם בכך יש לטעמה כדי לבסס את הבקשה למתן הצו.

18. בהינתן האמור לעיל, שוכנעתי כי מתן הצו, כמבוקש על ידי הנתבעת, יאפשר לבית הדין לרדת לחקר האמת. זאת ועוד, אני סבור כי במתן הצו יש כדי לסייע לבית הדין בהכרעה ביחס לשאלות שבמחלוקת, כפי שזו נתגלעה בין הצדדים להליך. בכך מתקיים מבחן הרלוונטיות במובנו הצר. בנושא זה אף נקבע מפי כב' השופטת דורנר בעניין **אפרופים** (רע"א 8551/00 **אפרופים שיכון וייזום** (1991) בע"מ נ' **מדינת ישראל – משרד הבינוי והשיכון**, פ"ד נה(2) 102), כך:

"ככלל, תובע אינו יכול להישמע בטענה כי זכותו לפרטיות גוברת על חובתו לחשוף בפני הנתבע ראיות שהן רלוונטיות לבירור התובענה ונדרשות לנתבע לביסוס הגנתו. קנה-המידה שעל-פיו ייקבע היקף זכותו של התובע לפרטיות הוא אפוא מידת הרלוונטיות שבמסמכים שגילויים נדרש לבירור המחלוקת."

19. **שלישית, ואשר לאמצעי שפגיעתו פחותה, הרי שהצורך לבחור סעד מידתי, מחייב לבדוק האם צו האיכון הוא הכלי אשר יפגע בזכות לפרטיות, באופן הפחות ביותר מבין האמצעים האפשריים האחרים לגילוי האמת (ראו גם בג"ץ 8886/15 **רפובליקנים מחו"ל בישראל (ע"ר) נ' ממשלת ישראל** (ניתן ביום 2.1.2018)).** בענייננו, התובעים לא הצביעו על אמצעי חלופי כלשהו אשר יש בו כדי לספק את המידע המבוקש על ידי הנתבעת, ושמידת פגיעתו בפרטיותם הינה פחותה.

20. **רביעית, ואשר למבחן הרלבנטיות במובנו הרחב, הרי שגם כאן, בחינתו מובילה לקבלת הבקשה. תחילה, ואשר לפגיעה בפרטיותם של התובעים, הרי שאין חולק על כך שגלומה בכל בקשה לצו איכון פגיעה מסוימת בפרטיות. אולם, וכפי שכבר**



בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 28812-05-23

סע"ש 3969-04-24

סע"ש 3944-04-24

סע"ש 50534-11-23

נפסק לא פעם בעבר, היות שהזכות לפרטיות הינה יחסית, הרי שיש לבחון את מידתיות הפגיעה בה, ומשעה "... זהה העיקר - את היכולת לתור בנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה אחר מנגנון מזעור הפגיעה בפרטיות" (ראו עניין פישר תעשיות, סעיף 13).

21. נוסף לכך, בהתאם לנפסק בעניין פישר תעשיות, על בית הדין גם לשקלל את הנושאים הבאים: היקף הגילוי על פני ציר הזמן, סוג המידע והזיקה לבעל הדין ואופן מסירת המידע. בהקשר זה, הנתבעת הבהירה כי היא מבקשת לקבל לידיה את הצווים רק ביחס לתקופה מצומצמת – בין יום 20.3.2020 ליום 20.7.2020, ולגבי השעות 07.00 – 17.00, בלבד (קרי, שעות העבודה המקובלות). מהאמור לעיל עולה כי הנתבעת צמצמה במידה רבה את הפגיעה האפשרית בפרטיותם של התובעים. בהינתן כך, אני סבור כי הבקשה הינה מידתית ומאוזנת.

22. זאת ועוד, ובדומה לעניין פישר תעשיות, יש לקבוע כי בשלב הראשון, המידע שיתקבל מחברת התקשורת יועבר לבאי-כוחם של התובעים. לאחר קבלת המסמכים יוכלו באי-כוחם של התובעים למחוק מדפי המידע כל מידע שהוא בבחינת 'מידע עודף' (כהגדרת עניין פישר תעשיות), ככל ואם שהוא קיים. לאחר מכן יגישו באי-כוחם של התובעים את המידע, כולל ההשחרות, לתיק בית הדין. כמו כן, עותק מלא ושלם וללא השחרות, יוגש דרך מזכירות בית הדין לעיוני (בלבד), במעטפה סגורה אשר לא תיסרק לתיק בית הדין.

23. מנגד לכלל אלה, אין בידי לקבל את טענות התובע יהונתן יונה, המתנגד לבקשה. בהערת מבוא אקדים ואציין כי תגובתו היתה משופעת בטענות עובדתיות שהינן ספקולטיביות במידה רבה, שלא זכו לגיבוי לעת הנוכחית. כך למשל, ראו טענתו כי הטלפונים הניידים של התובעים נמצאים אצל הנתבעת, וייתכן שהם עברו מניפולציה טכנית.

24. זאת ועוד, בתגובתו טוען התובע יהונתן כי מדובר בבקשה קנטרנית שהופנתה כלפי בני משפחת יונה, בלבד, ולא כנגד התובעת קרן גל. אולם, התובעת קרן גל עדיין עובדת בנתבעת, ולפי הנטען על ידה (סעיף 3 לכתב תביעתה), וברי כי מדובר



בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 28812-05-23

סע"ש 3969-04-24

סע"ש 3944-04-24

סע"ש 50534-11-23

בהבדל משמעותי. מכל מקום, אין בכך שהצו לא התבקש לגבי התובעת קרן, כדי ליתר את קבלת הצו לגבי יתר התובעים.

25. עוד טוען התובע יהונתן, כי הוא התבקש במפורש על ידי גורמי הנתבעת לעבוד בביתו בתקופת מגיפת הקורונה, ואף בחלק מהזמן הוא לא נכח בארץ. עוד הוא טוען, כי ניתנה לעובדי הנתבעת הנחייה שלא להגיע עם הטלפון הנייד למקום העבודה, שכן ייתכן שהרשויות יאכזרו את המיקום (כלומר, התובעים טוענים שהם כן עבדו בנתבעת בתקופה הרלבנטית, אך הם הצהירו בפני המוסד לביטוח לאומי כי הם אינם עובדים, ואף קיבלו תגמול בגין חל"ת קורונה). גם כאן, אין כל ממש בטענות אלה, וככל שעסקינן בצו המבוקש, ואסביר.

26. תחילה, מדובר בטענות שיש להוכיח אותן ברמה העובדתית בשלב ההוכחות בהליך, ואין מקום לבחון אותן כעת. לאחר-מכן, ופרטנית, התובע יהונתן לא ציין את המועדים המדויקים שבהם הוא שהה בחו"ל. ולבסוף, הטענות שבנדון רלוונטיות לכל היותר לגביו, בלבד. אדגיש, כי אין בידי לקבל את טענות התובע יהונתן ביחס ליתר התובעים, שלא הגישו תגובה מנומקת בכתב לבקשת הנתבעת.

27. אשר לטענת יתר התובעים, וכפי שזו צוינה על ידי בא-כוחם בדיון שנערך בפני בית הדין, ולפיה הם שהו ועבדו מביתם בתקופה הרלוונטית לתביעה, הרי שגם כאן מדובר בטענה עובדתית שיש להוכיחה בהמשך ההליך, ואין מקום לדון בה כעת. מכל מקום, מתוך שלל טענות התובעים, התקשיתי להבין האם הם שהו ועבדו לפי הנטען רק מביתם, או שמא הם עבדו בנתבעת והגיעו לאתרי העבודה מבחינה פיזית, בעודם משאירים את הטלפון הנייד בביתם. כך או כך, אין מקום לדון בכלל הסוגיות האלה בשלב הנוכחי.

28. עוד טוען התובע יהונתן, כי יש סתירה בין טענות הנתבעת (בשלב מוקדם יותר), שטענה כי הטלפון הנייד ניתן לכלל התובעים רק לצורך עבודתם, לבין טענתה העכשווית כי התובעים לא עבדו בתקופת מגיפת הקורונה. לא ירדתי לסוף דעתו של התובע יהונתן בטענה זאת, ומדוע יש בה כדי לדחות את הבקשה למתן הצו.





בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 28812-05-23

סע"ש 3969-04-24

סע"ש 3944-04-24

סע"ש 50534-11-23

גם כעת, ראוי כי טענה זאת תתברר במסגרת הליך שמיעת העדויות והגשת הראיות בהליך, ולא עתה, ואשוב ואדגיש כי אין בה כדי לייתר את קבלת הצו.

29. **לסיכום** – דין הבקשה למתן צו איכון להתקבל, כאמור לעיל, ולפי המפורט בסעיף 21 דלעיל. למען הסר ספק, עלויות הפקת המידע יחולו על הנתבעת. הצו יומצא במסירה אישית על ידי הנתבעת לידי חברת התקשורת, וכאשר אישור המסירה יוגש לתיק בית הדין עד ליום 17.11.2024. הוצאות הבקשה יישקלו כחלק מפסק הדין הסופי שיינתן בהליך.

30. **מזכירות – לעיוני ביום 18.11.2024.**

ניתנה היום, י"ט תשרי תשפ"ה (21 אוקטובר 2024), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

טל גולן
שופט

